

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 20

Перник, 02.03.2011 г.

Административен съд - Перник, в публично заседание на трети февруари две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **Анна Манчева**, като разгледа докладваното от съдията **административно дело № 29/2011 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215,ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на **Л.Й.С. *****, срещу заповед №ДК-02-ЮЗР-86/07.12.2010 г. на Началника на РДНСК- Югозападен район. В жалбата се твърди,че заповедта е „незаконосъобразна и издадена с противоречиви мотиви и използвани явни неистини“.

С атакуваната заповед е прекратено производството по чл.225,ал.1 от ЗУТ, образувано с констативни актове №П-122-1/25.06.2009 г. и №П-122-2/25.06.2009 г. на служители на Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/- Перник/сега РДНСК-Югозападен район и Община Перник/, за строеж „Основен ремонт и укрепване на жилищна сграда със стоманобетоннови елементи“, находящ се в УПИ ХІ-5978, кв.33 по плана на гр.Перник.

Пред съда жалбоподателят прави искане да бъде отменена оспорената заповед и да бъде задължен административния орган да издаде акт за премахване на незаконното строителство.

Ответникът по жалбата - Началникът на РДНСК-Югозанаден район, сектор Перник, оспорва жалбата, намира същата за неоснователна и моли административният акт да бъде потвърден.

Заинтересованите страни - М.В.П. и В.В.П., оспорват жалбата. В писмени бележки представени по делото намират, че административният орган правилно и законосъобразно е прекратил производството и издадената заповед следва да се потвърди, а жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд - Перник, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата , мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед №ДК-02-ЮЗР-86/07.12.2010 г., на основание чл.56 от АПК е прекратено производството пред РДНСК Югозападен район образувано по повод съставени констативни актове №Ш22-1/25.06.2009 г. и №П-122-2/25.06.2009 г. за извършено незаконно строителство в УПИ ХІ-5978, кв.33 по плана на гр.Перник. Строежът представлява „Основен ремонт и укрепване на жилищна сграда със стоманобетоннови елементи“.

С цитираните по-горе констативни актове е установено строителство в УПИ ХІ-5978, кв.33 по плана на гр.Перник. Строителството е описано като изграждане на осем броя стоманобетонни колони, около съществуваща жилищна сграда за укрепването ѝ.

Наличие на стоманобетонна плоча на кота + 2,85 м и надзид с височина 1,4 м. В графа „установени нарушения“ е записано - "извършено строителство без разрешение за строеж".

Строителното разрешение и одобрения проект са отменени с решение № 4414/02.04.2009 г., постановено по адм.д.№ 14436/2008 г. по описа на ВАС.

Въз основа на тези факти административният орган е започнал производство по ред на чл.225 от ЗУТ. В хода на производството са настъпили нови факти и обстоятелства, които са променили крайния извод на контролния орган относно необходимостта от премахване на изградените стоманобетонни колони около сградата.

С писмо вх. №П-122/07-00-224/17.02.2010 г., пред РДНСК-Югозападен район, сектор Перник е постъпило становище на „Геозащита“ЕООД -Перник, според което премахването на стоманобетонния пояс и укрепването на тухлените зидарии би довело до нарушаване носимоспособността на конструкцията и появяване на деформации. Отстраняването на колоните би направило сградата опасна и негодна за експлоатация. Въз основа на тези факти и обстоятелства РДНСК Югозападен район, приема, че започналото производство, относно премахване на незаконен строеж, следва да бъде прекратено.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата макар и подадена в законоустановения срок и от лице, което е участвало в административното производство е процесуално недопустима, тъй като липсва годин за обжалване административен акт.

При упражняване на правомощията си по чл. 225 ЗУТ органите на ДНСК действуват служебно. В случая липсва и правна норма, която да създава за началника на РДНСК задължение да се произнесе по искане за премахване на чужд строеж. При контрола, който осъществяват служителите на дирекцията, те действат при условията на оперативна самостоятелност. При всеки конкретен случай имат право на преценка, какви действия да предприемат, поради което исканията на трети лица не могат да ги обвързват. ДНСК не е прав ораз давателен орган и няма за непосредствена цел защитата на права на граждани или юридически лица, която чл. 117, ад. 1 КРБ възлага на съдебната власт. Затова органите на дирекцията не са задължени да издават, при постъпило искане, актове за спиране или премахване на строежи. При липсата на възможност началникът на РДНСК да бъде правно задължен да премахне строежа по искане на жалбоподателя, не подлежи на обжалване и актът по прекратяването на образуваното производство. Прекратяването на административното производство не представлява административен акт по смисъла на ЗУТ, който да подлежи на съдебен контрол.

Разпоредбата на чл. 214 ЗУТ сочи кои са индивидуалните административни актове по смисъла на този закон. В т. 3 като такива са посочени актовете за премахване на незаконните строежи, но не и отказите за това. Прекратяването на административното производство със заповед № ДК-02-ЮЗР-86/07.12.2010 г. е равнозначно по смисъл на отказа, поради което също не подлежи на съдебен контрол. Отказът е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, когато отрича претендиращи от молителя благоприятни за него последици, както и в изрично посочени от закона случаи. В конкретния случай не е налице такава хипотеза.

Не може да се приравни на отказ по чл.21, ал.1 от АПК и хипотезата, когато молителят претендира неблагоприятни за друго, трето лице последици, какъвто е настоящият казус. Поради това не е налице годин за обжалване административен акт, а липсата му води до недопустимост на съдебноадминистративното производство.

Наличието на годеен за обжалване административен акт е положителна абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на образуваното производство. Ето защо съдът намира, че следва да отмени протоколното определение от 03.02.2011 г., с което е даден ход по същество на делото, да остави без разглеждане жалбата като недопустима и да прекрати производството.

С оглед изхода на делото, изрично направеното искане в съдебно заседание и на основание разпоредбата на чл.143, ал.4 от АПК, на ответника в производството - Началник отдел РДНСК Югозападен район, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 159, ал. 1, т. 1 от АПК,
Административен съд — Перник

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от 03.02.2011 г., с което е даден ход по същество на делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на **Л.Й.С. *****, срещу заповед №ДК-02-ЮЗР-86/07.12.2010 г. на Началника на РДНСК-Югозападен район, с която е прекратено производството по чл.225,ал.1 от ЗУТ, образувано с констативни актове №П122-1/25.06.2009 г. и №П-122-2/25.06.2009 г.

ОСЪЖДА Л.Й.С. ***, да заплати на Началник РДНСК Югозападен район, сумата от 150 лв. разноски в производството.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 29 по описа на Административен съд - Перник за 2011 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в седмодневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: /п/